Destăinuirea unei simțiri care te lasă fără cuvinte

On Ianuarie 03, 2021

Dezvoltă-ți facultatea sufletului de a percepe lucrurile nemateriale, încât să lărgești orizonturile unei creații care impresionează prin realitatea unei existențe de dincolo de ființă.

Există momente când simt că sunt în deplină armonie cu natura, mai exact cu expresia unei bogate game de sentimente pe care mi le insuflă trandafirul *Double Delight* , unit în mod atât de firesc cu mine prin tot ce e imaginabil, dar legitim într-o creație artistică.

Nu-mi pot ascunde uimirea la vederea acestei imagini a frumuseții, ea neajungând niciodată să se demodeze, dar mă confrunt cu nerăbdarea de a fi răbdător care mai curând se transformă în obsesie, posesivitate, compulsie. Această formă de viață de care m-am legat cu har divin, înmiresmată de parfumul sferelor de extracte naturale ce garantează un puternic efect de desfătare a simțurilor și a minții, un fel de trăsătură caracteristică a fenomenalității afective, se dezvoltă și se întărește prin conlucrarea artistului cu acea conștiință a încărcăturii spirituale care adesea, cu nuanță de lumină discretă, mă pune înaintea marilor mistere ale experienței de ideație.

Trandafirul este doar instrumentul unei apropieri de credință, perceput ca o minune a creației spontane, libere, de o remarcabilă originalitate, folosit pentru transcenderea propriei mele naturi, sau ca o transcendere a omului spre Dumnezeu și o coborâre a lui Dumnezeu în materie. Așadar, trebuie să caut înăuntrul trandafirului răspunsul la întrebarea: "cine sunt și ce vreau de la artă", fiind stăpânit de potențialitatea unei priviri prospective îndreptată spre fenomenele sufletești ale revelației divine, hrănită din substanța sufletească a pământului.

Un "must see" devine rapid un "must have", dar cu binecuvântata trimitere spre romanul "Dune", al lui Frank Herbert, unde stă scris negru pe alb: *"The person who experiences greatness must have a feeling for the myth he is in."*

Leadership: Poți să consideri creația ta drept o fenomenalitate a spiritului aflat în contemplarea unei imagini a revelației divine, situându-te totodată pe un nivel de la care obiectul contemplării poate fi proiectat doar în abstract?

Pe măsură ce admirația pe care o simte artistul pentru natură se transformă în obsesie, căci asta înseamnă să-și nege interesul pentru marile lupte ale vieții, adevărată valoare a înțelepciunii de dincolo de Ego, el devine o altă persoană, mai puțin sociabilă, dar capabilă să descopere o serie de secrete prețioase. Simbolul trandafirului este un asemenea secret, pe care cu bună știință mi-l asum ca pe o datorie față de lucrarea lui Dumnezeu.

Până la urmă, este vorba despre o simțire a propriei ființe în afirmarea voinței de a plăsmui o imagine a naturii divine, prin corespondență cu imaginea unei persoane întrupate într-o floare delicată, dar totodată impunătoare, înflorind până în deșertul celor o mie și una de nopți și atingând sublimul într-o perspectivă semiotică a lui Umberto Eco. Ea a dispărut într-o misiune de salvare a cuvântului sfânt, din corpusul biblic, dar a revenit în atenția pictorului Jean-Baptiste Robie încă dinainte ca el să-și redescopere spiritualitatea și credința.

Pustietatea se va veseli și va înflori ca trandafirul. De aici decurge facultatea sufletului care percepe aspectele lumii nemateriale aflate în afara experienței plastice dobândite în cadrul activităților de artă.

Căci, simt permanent prezența a ceva diferit de mine, mai impunător și mai rafinat, abstract de orice raport cauzal corespunzător realității, ceva față de care știu să reacționez numai prin predominanța unui fenomen exterior care acționează dintr-o necesitate interioară. Un trandafir poate fi atât de uimitor încât nicio fotografie nu știe să-i facă dreptate pe măsura timpului care nu-i uită migala de a fi deificat.

Leadership: Creația ta procesează acel nivel de artă la care "obiectul contemplării" include conștientizarea unei lumi superioare, întrucât l-ai putea proiecta în ipostaza de subiect al unei compoziții care întruchipează ideea nemuririi?

Am făcut bine că m-am înconjurat de universul florilor printr-o interpretare a simbolurilor care preced dimensiunea ludică a desenului. La momentul sublim al admirării trandafirului, în contextul metafizicii cu care îmi delectez în intimitate sufletul, simțurile, privirea, mintea, contribuie calitatea pictorului de a încerca să-și imagineze realitatea altfel decât pare la prima vedere, într-un exercițiu de îmbinare a compoziției naturii statice cu portretul unei convertiri la Divinitate.

Aici trebuie neapărat să iau în calcul rostirea memorabilă a unei istorisiri ieșite din comun, semnate John Fowles în romanul "Omida":

"Cumpărasem întâmplător portretul în creion și acuarelă al unei tinere. Nu avea semnătura pictorului, însă într-un colț se găsea o însemare cu cerneală care, pare-se, spunea în italiană – 16 iulie 1683. Datarea precisă mă mulțumi la început la fel de mult ca și desenul în sine, care de fapt nu e cu nimic deosebit.

Totuși, ceva din chipul prelung al tinerei demult dispărute, ceva din ochii ei, o prezență vie inexplicabilă, un refuz al morții, ajunsese să mă obsedeze încetul cu încetul. Se prea poate ca tocmai acest refuz al morții să o fi legat pe femeia reală de o alta pe care o admir nespus de multă vreme și care apare mai târziu în istorisire."

Pe bună dreptate. Dacă în tot ceea ce mă înconjoară există o voce ce nu folosește cuvinte ca să-și exprime trăirile ascunse, dacă în tot ceea ce mă impulsionează există putința de a uni frumosul cu adevărul de dincolo de cuvinte, și dacă s-ar găsi măcar câteva cuvinte care să-mi stăpânească cugetul și simțirea când asupra mea vor veni împrejurări neașteptate, aceste cuvinte vor fi auzite doar de vibrațiile unei voci interioare: *"Istorisirea artei se condimentează cu faptul neașteptat, cu credința în nemurire."*

Iată, cât de puternic este simbolul trandafirului...

O compoziție care întrupează ideea nemuririi trebuie să întregească înțelegerea realității imaginată ca o trecere dintre două lumi care prin esența lor sunt opuse, dar această uniune dă naștere unui univers gigantic.

Destăinuirea unei simțiri care te lasă fără cuvinte ar fi cu siguranță subiect de „destine prinse în intersectarea închisă și amețitoare a altor lumi", conturând perfect portretul artistului talentat care, având posibilitatea de a-și exprima admirația pentru artă, se transformă el însuși în eroul pe care îl adoră atât de mult în creațiile sale.

Vă puteți închipui că, astfel, am îmbrăcat diverse forme de viață într-un univers extensiv.

Source: https://neculaifantanaru.com/destainuirea-unei-simtiri-care-te-lasa-fara-cuvinte.html